ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Φεβρουαρίου 2007

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Ιταλία με το νόμο της Περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 17/2004 άρθρο 60, C 34/2005 (πρώην N 113/2005)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 284]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2007/493/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα [1] και αφού έλαβε υπόψη της τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Οι ιταλικές αρχές, με επιστολή τους της 9ης Μαρτίου 2005, κοινοποίησαν στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, μέτρο ενίσχυσης που προβλέπει το άρθρο 60 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 «Προγραμματικές και δημοσιονομικές διατάξεις για το 2005».

(2) Η Επιτροπή, με τις επιστολές της 29ης Μαρτίου 2005 και της 10ης Ιουνίου 2005, ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με το κοινοποιηθέν μέτρο.

(3) Οι ιταλικές αρχές απάντησαν με επιστολή τους της 18ης Μαΐου 2005, μετά από αίτηση της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 2005, καθώς και με τις επιστολές της 12ης Ιουλίου 2005 και της 14ης Ιουλίου 2005.

(4) Η Επιτροπή, με επιστολή τής 21ης Σεπτεμβρίου 2005, ενημέρωσε την Ιταλία για την απόφασή της να κινήσει σχετικά με το μέτρο αυτό τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

(5) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την ενίσχυση αυτή.

(6) Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

(7) Οι ιταλικές αρχές, με επιστολή της 10ης Νοεμβρίου 2005, που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή στις 15 Νοεμβρίου 2005, ζήτησαν από την Επιτροπή να αναστείλει τη διαδικασία, εν αναμονή της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-475/2003 σχετικά με το κατά πόσο ο περιφερειακός φόρος επί των παραγωγικών δραστηριοτήτων (IRAP) είναι συμβιβάσιμος με το άρθρο 33 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση [3]. Το αίτημα αυτό επιβεβαιώθηκε αργότερα, με επιστολή της 2ας Αυγούστου 2006, μετά από αίτημα της 11ης Ιουλίου 2006. Στις 3 Οκτωβρίου 2006, το Δικαστήριο απεφάνθη ότι ο IRAP είναι συμβιβάσιμος με το άρθρο 33 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ [4].

(8) Οι ιταλικές αρχές, με επιστολή της 8ης Μαΐου 2006, που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2006, ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με τροπολογία του άρθρου 60 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004, δηλώνοντας ότι το υπό εξέταση μέτρο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») [5] όχι μόνο μέχρι την παροχή άδειας από μέρους της Επιτροπής, αλλά και «σε περίπτωση αρνητικής απόφασης της Επιτροπής».

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

II.1. Στόχος του μέτρου

(9) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, το μέτρο έχει ως στόχο να προωθήσει τη σύσταση νέων επιχειρήσεων και να μειώσει τη διαφορά μεταξύ των επιχειρήσεων που λειτουργούν στη Σικελία και εκείνων που βρίσκονται σε άλλες ιταλικές περιφέρειες, επειδή στη Σικελία το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό και επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ.

[1] ΕΕ C 82 της 5.4.2006, σ. 71.
[2] Βλέπε υποσημείωση 1.
[3] ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1.
[4] Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 3ης Οκτωβρίου 2006. Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl/Agenzia Entrate Ufficio Cremona. Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.
[5] ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.

(10) Εξάλλου, το υπό εξέταση μέτρο έχει ως στόχο να αυξήσει τις προοπτικές επενδύσεων στη Σικελία μέσω της βελτίωσης των επιπέδων ασφάλειας και της πρόληψης της εγκληματικότητας.

II.2. **Νομική βάση του μέτρου**

(11) Το άρθρο 60 πρώτο εδάφιο του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004, προβλέπει μείωση του φορολογικού συντελεστή του IRAP κατά 1 % το 2005, κατά 0,75 % το 2006 και κατά 0,5 % το 2007 για τους συνεταιρισμούς (ακριβέστερα τις «società cooperative a mutualità prevalente») όπως ορίζονται στον ιταλικό αστικό κώδικα ([6]).

(12) Με το άρθρο 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 επεκτείνεται το ίδιο πλεονέκτημα στους φορείς που ασκούν καθήκοντα ιδιωτικής αστυνομίας όπως ορίζονται στο βασιλικό διάταγμα αριθ. 773, της 18ης Ιουνίου 1931, που καθορίζει τους όρους βάσει των οποίων δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς μπορούν να λάβουν άδεια από το δήμαρχο για να παράσχουν αστυνομικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες φύλαξης κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, καθώς και υπηρεσίες ιδιωτικής έρευνας ([7]).

(13) Οι μειώσεις του συντελεστή του IRAP αποφασίστηκαν από τις περιφερειακές αρχές της Σικελίας δυνάμει της δυνατότητας τους να τροποποιούν το φορολογικό συντελεστή, την οποία η εθνική νομοθεσία παρέχει σε όλες τις περιφέρειες της Ιταλίας ([8]).

II.3. **Προβλεπόμενο κονδύλιο για το μέτρο**

(14) Οι ιταλικές αρχές υπολογίζουν ότι η επίδραση του άρθρου 60 στον προϋπολογισμό μπορεί να υπολογισθεί ποσοτικά σε 2 εκατ. ευρώ περίπου για όλη την περίοδο 2005-2007.

II.4. **Σώρευση**

(15) Απαγορεύεται η σώρευση του ποσού του υπό εξέταση μέτρου με ενισχύσεις που λαμβάνονται από άλλα τοπικά περιφερειακά και εθνικά ή κοινοτικά καθεστώτα για να καλύψουν τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες.

II.5. **Διάρκεια του μέτρου**

(16) Ο περιφερειακός νόμος αριθ. 17/2004 άρχισε να ισχύει στις 29 Δεκεμβρίου 2004, αλλά στο άρθρο 60 προβλέπεται ότι το μέτρο υπόκειται στον κανονισμό «περί ήσσονος σημασίας» μέχρι να δοθεί η άδεια από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι ιταλικές αρχές, με επιστολή τους της 16ης Μαΐου 2006, προέβαλαν το επιχείρημα ότι το μέτρο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού «περί ήσσονος σημασίας» ακόμα και σε περίπτωση αρνητικής απάντησης της Επιτροπής.

(17) Το καθεστώς εφαρμόζεται σε τρία φορολογικά έτη από το 2005 έως το 2007.

III. **ΛΟΓΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(18) Η Επιτροπή, στην επιστολή της 21ης Σεπτεμβρίου 2005, απεφάνθη ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον παρέχεται από κρατικούς πόρους, χορηγείται επιλεκτικά δεδομένου ότι προορίζεται για ειδικούς τομείς ή/και ειδικές κατηγορίες επιχειρήσεων, παρέχει πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις αυτές σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις που παρέχουν τις ίδιες υπηρεσίες και μπορεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να έχει επιπτώσεις στις συναλλαγές σε κοινοτικό επίπεδο.

(19) Ένας από τους λόγους για την κίνηση της διαδικασίας οφείλεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποκλείσει ότι οι συνέπειες του μέτρου στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ήταν αντίθετες προς το κοινό συμφέρον, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι βάσει του καθεστώτος οι δικαιούχοι δεν υποχρεούντο να παράσχουν αντισταθμίσεις για τις στρεβλώσεις αυτές.

(20) Η Επιτροπή αμφιβάλλει επίσης για το κατά πόσον το κοινοποιηθέν μέτρο πληροί τους όρους που προβλέπονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ([9]) (που καλούνται στο εξής «κατευθύνσεις»). Όντως το μέτρο, σύμφωνα με την κοινοποίηση, παρέχει ενίσχυση στη λειτουργία των σικελικών συνεταιρισμών και των φορέων παροχής αστυνομικών υπηρεσιών.

(21) Σύμφωνα με το σημείο 4.15 των κατευθύνσεων, οι ενισχύσεις λειτουργίας μπορούν να χορηγηθούν εάν δικαιολογούνται λόγω της συμβολής τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και του χαρακτήρα τους και υπό την προϋπόθεση ότι το επίπεδό τους είναι ανάλογο προς τα μειονεκτήματα που έχουν ως στόχο να αντισταθμίσουν. Σχετικά με το θέμα αυτό η Επιτροπή αμφιβάλλει εάν οι ιταλικές αρχές είναι σε θέση να δικαιολογήσουν τη χορήγηση της ενίσχυσης λειτουργίας για να αποδείξουν την ύπαρξη ορισμένων μειονεκτημάτων και να υπολογίσουν ποσοτικά τη σημασία τους.

(22) Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον η ενίσχυση λειτουργίας που προβλέπεται στο άρθρο 60 εδάφιο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, βάσει του ότι θα συμβάλει στη σύσταση νέων επιχειρήσεων και θα μειώσει την υπάρχουσα διαφορά μεταξύ των σικελικών επιχειρήσεων και εκείνων που λειτουργούν σε άλλα μέρη της Ιταλίας. Σχετικά με το θέμα αυτό, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η σύνδεση μεταξύ της μείωσης του IRAP για όλους τους συνεταιρισμούς και η δημιουργία νέων επιχειρήσεων στη Σικελία δεν είναι σαφής οι δε ιταλικές αρχές δεν παρέσχον καμία εξήγηση σχετικά με το θέμα αυτό.

([6]) Τίτλος VI του τόμου V του αστικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 8 του νομοθετικού διατάγματος της 17ης Ιανουαρίου 2003, αριθ. 6/2003.

([7]) *Τίτλος IV του βασιλικού διατάγματος αριθ. 773, της 18ης Ιουνίου 1931*, και μεταγενέστερες τροποποιήσεις και προσθήκες. Ο δήμαρχος μπορεί να αρνηθεί την άδεια ακόμα και λόγω του αριθμού και της σημασίας των ήδη λειτουργούντων φορέων.

([8]) Νομοθετικό διάταγμα περί του IRAP, αριθ. 446 της 15ης Δεκεμβρίου 1997.

([9]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

(23) Οι ιταλικές αρχές στην ανακοίνωσή τους υποστήριξαν ότι οι σικελικές επιχειρήσεις παρουσιάζουν διαρθρωτικά μειονεκτήματα λόγω του ότι η Σικελία είναι νησιωτική και ιδιαίτερα απομακρυσμένη περιφέρεια, σε μεγάλη απόσταση από τα «ηπειρωτικά οικονομικά κέντρα». Σχετικά με το θέμα αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ως ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες νοούνται εκείνες που περιλαμβάνονται στον πλήρη πίνακα της δήλωσης 26 για τις ιδιαίτερα απομακρυσμένες περιφέρειες της Κοινότητας, που προσαρτάται στη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([10]). Επίσης η ενίσχυση δεν φαίνεται αρκετή για να επιλύσει προβλήματα που συνδέονται με τον νησιωτικό χαρακτήρα της Σικελίας, δεδομένου ότι δεν έχει καμία σχέση με επιπλέον δαπάνες που προκύπτουν από τον εν λόγω νησιώτικο χαρακτήρα, όπως είναι οι δαπάνες μεταφορών.

(24) Επιπλέον, οι ιταλικές αρχές υποστήριξαν ότι η ύπαρξη, κατά κύριο λόγο, πολύ μικρών επιχειρήσεων προκαλεί υψηλότερες δαπάνες χρηματοδότησης και χρησιμοποίηση περισσότερου εργατικού δυναμικού. Το κόστος της εργασίας και της χρέωσης αποτελούν μεγάλο τμήμα της φορολογητέας βάσης του IRAP, επιβαρύνοντας έτσι τις σικελικές επιχειρήσεις. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι ακόμα και αν το πρόβλημα της σικελικής οικονομίας συνίστατο στην υπερίσχυση των πολύ μικρών επιχειρήσεων και των συνεπειών του γεγονότος αυτού, μία γενικευμένη μείωση του IRAP για τους συνεταιρισμούς οποιωνδήποτε διαστάσεων, δεν αποτελεί λύση, γιατί δεν στοχεύει στις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Ούτε η ενίσχυση θα πρέπει να χορηγηθεί μόνο στους πολύ μικρούς συνεταιρισμούς.

(25) Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι διαφορές μεταξύ των πραγματικών φορολογικών συντελεστών, όπως εκείνες που επισημαίνουν οι ιταλικές αρχές, διαπιστώνονται σε όλους τους φόρους και είναι εγγενείς στη φύση των φόρων αυτών. Αυτό δεν φαίνεται ωστόσο να αποτελεί επαρκή λόγο για να χορηγούνται διαφοροποιημένες κρατικές ενισχύσεις ανάλογα με το είδος της επιχείρησης και στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ιταλικές αρχές δεν παρέσχον συγκεκριμένες αποδείξεις για το ότι οι συνεταιρισμοί επιβαρύνονται υπερβολικά από πραγματικά υψηλούς συντελεστές του IRAP.

(26) Επίσης, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες όσον αφορά το βάσιμο των στοιχείων που χρησιμοποιούν οι ιταλικές αρχές για να αποδείξουν ότι η «μέση» σικελική επιχείρηση, με κύκλο εργασιών κάτω των 10 εκατ. ευρώ και προσωπικό κάτω των 10 ατόμων, που λειτουργεί στο βιομηχανικό τομέα, με εξαίρεση τις χημικές και πετροχημικές επιχειρήσεις, στον τομέα της *τεχνολογίας της πληροφορίας* και στον τουριστικό/ξενοδοχειακό καταβάλλει φόρο IRAP υψηλότερο από την «μέση αντίστοιχη λομβαρδική επιχείρηση». Κατ' ουσία, δεδομένου ότι το άρθρο 60 εδάφιο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 παρέχει ενισχύσεις σε συνεταιρισμούς οποιουδήποτε μεγέθους και τομέα, η χρησιμοποίηση δεδομένων που αφορούν μόνο επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών κάτω των 10 εκατ. ευρώ και προσωπικό 10 υπαλλήλων που λειτουργούν στο βιομηχανικό τομέα, με εξαίρεση τις χημικές και πετροχημικές επιχειρήσεις, δεν φαίνεται να είναι επαρκής για να αποδείξει την αναλογικότητα του συγκεκριμένου μέτρου.

(27) Άλλες αμφιβολίες αφορούν τις πληροφορίες που παρέσχον οι ιταλικές αρχές για να αποδείξουν ότι η ενίσχυση λειτουργίας που προβλέπει το άρθρο 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(28) Στην κοινοποίηση, οι ιταλικές αρχές υποστήριξαν ότι το άρθρο 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 θα συμβάλει στην αύξηση των επενδυτικών προοπτικών στη Σικελία μέσω της αύξησης της ασφάλειας και της πρόληψης της εγκληματικότητας. Οι ιταλικές αρχές επεσήμαναν ότι η μέση σικελική επιχείρηση παροχής αστυνομικών υπηρεσιών καταβάλλει φόρο IRAP υψηλότερο από τη μέση επιχείρηση που λειτουργεί σε άλλες περιφέρειες της χώρας, είτε γιατί η σχέση κόστους εργασίας/αξίας της καθαρής παραγωγής για τις σικελικές επιχειρήσεις ιδιωτικής αστυνομίας είναι κατά μέσον όρο υψηλότερη από εκείνη των επιχειρήσεων που λειτουργούν σε άλλες περιφέρειες της χώρας, είτε γιατί οφείλεται στην ακαμψία της σικελικής αγοράς εργασίας, που χαρακτηρίζεται από χαμηλή κινητικότητα των εργαζομένων.

(29) Απ' αυτή την άποψη η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν εξηγούνται επαρκώς ούτε η ύπαρξη σχέσης μεταξύ του άρθρου 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 και της βελτίωσης των επενδυτικών προοπτικών στη Σικελία μέσω της αύξησης της ασφάλειας ούτε οι λόγοι του υψηλότερου κόστους για τις σικελικές επιχειρήσεις ιδιωτικής αστυνομίας, σε σχέση με επιχειρήσεις που λειτουργούν σε άλλες περιφέρειες της χώρας. Η σικελική αγορά εργασίας δεν φαίνεται να παρουσιάζει, σε σχέση με την αγορά εργασίας άλλων περιφερειών, χαρακτηριστικά τέτοια που να δικαιολογούν υψηλότερους μισθούς στον τομέα αυτό.

(30) Επίσης, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το κατά πόσον θα πρέπει να λάβει υπόψη της τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι ιταλικές αρχές, σύμφωνα με τα οποία ο δήμαρχος μπορεί να επιβάλλει περιορισμούς στις τιμές παροχής υπηρεσιών του τομέα αυτού (τις καλούμενες «νόμιμες τιμές»), καθώς και σχετικά με την ανάγκη ανταμοιβής της επαγγελματικότητας των εργαζομένων στον τομέα αυτό. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι λόγοι αυτοί δεν διευκρινίζουν την επίδραση των διαφορών λόγω της επιβολής των νόμιμων τιμών επί της αύξησης του κόστους εργασίας στη Σικελία.

(31) Η Επιτροπή εξήγησε, ως εκ τούτου, ότι θεωρούσε αναγκαία μία πιο διεξοδική ανάλυση του θέματος η οποία να περιλαμβάνει ενδεχομένως τις παρατηρήσεις τρίτων ενδιαφερομένων. Μόνο μετά την εξέταση των παρατηρήσεων αυτών η Επιτροπή θα είναι σε θέση να αποφασίσει κατά πόσον το προτεινόμενο από τις ιταλικές αρχές μέτρο έχει επιπτώσεις στους όρους των συναλλαγών που αντίκεινται προς το κοινό συμφέρον.

([10]) Υποσημείωση αριθ. 27 των κατευθύνσεων (βλέπε υποσημείωση 9).

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(32) Οι ιταλικές αρχές, ούτε και τρίτοι ενδιαφερόμενοι, δεν διαβίβασαν κανενός είδους παρατηρήσεις για να διαλύσουν τις αμφιβολίες που διατυπώνονται κατά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

V.1. **Νομιμότητα**

(33) Οι ιταλικές αρχές, κατά την κοινοποίηση του καθεστώτος ενίσχυσης με ανασταλτική ρήτρα και εφαρμόζοντάς το βάσει του κανονισμού «περί ήσσονος σημασίας» εν αναμονή της έγκρισης της Επιτροπής, πληρούν τους διαδικαστικούς όρους βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

V.2. **Χαρακτήρας κρατικής ενίσχυσης του καθεστώτος**

(34) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο συνιστά ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ για τους ακόλουθους λόγους:

V.2.1. *Ύπαρξη κρατικών πόρων*

(35) Το μέτρο συνεπάγεται τη χρήση κρατικών πόρων υπό μορφή απώλειας φορολογικών εσόδων από μέρους της Περιφέρειας της Σικελίας για ποσό που αντιστοιχεί στο ποσό της καταργούμενης φορολογικής επιβάρυνσης για το δικαιούχο.

V.2.2. *Οικονομικό πλεονέκτημα*

(36) Το μέτρο παρέχει στο δικαιούχο οικονομικό πλεονέκτημα που προκύπτει από την κατάργηση πραγματικής φορολογικής επιβάρυνσης η οποία εκφράζεται σε οικονομικό πλεονέκτημα λόγω της μείωσης της οφειλής φόρου της οποίας απολαύουν οι επιχειρήσεις άμεσα κατά τα έτη κατά τα οποία εφαρμόζεται η μείωση.

V.2.3. *Ύπαρξη επιλεκτικού χαρακτήρα λόγω του ότι το μέτρο ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένες παραγωγές»*

(37) Η εθνική νομοθεσία για τον IRAP ορίζει ότι όλες οι περιφέρειες έχουν τη δυνατότητα να αυξήσουν ή να μειώσουν τον βασικό φορολογικό συντελεστή του 4,25 % μέχρι το πολύ συν ή πλην μία ποσοστιαία μονάδα. Αυτό αντικατοπτρίζει, ως εκ τούτου, ένα φορολογικό σύστημα το οποίο εφαρμόζεται ενιαία και στο πλαίσιο του οποίου όλες οι περιφέρειες έχουν τη δυνατότητα διά νόμου και εκ των πραγμάτων, να αυξήσουν ή να μειώσουν το φόρο χωρίς αυτό να συνιστά αφεαυτού κρατική ενίσχυση.

(38) Η Επιτροπή, κατά το παρελθόν, είχε αποφασίσει ([11]) ότι αυτές οι περιορισμένες εξουσίες αναπροσαρμογής του φορολογικού συντελεστή είναι από τη φύση τους ανάλογες, αρκεί κάθε περιφέρεια να ασκεί την εξουσία που διαθέτει για να εφαρμόσει, στο πλαίσιο της αυτόνομης διακριτικής της ευχέρειας, διαφοροποιημένους φορολογικούς συντελεστές ανά τομέα και ανά φορολογούμενο και ότι αυτό δεν συνεπάγεται κρατική ενίσχυση. Το συμπέρασμα αυτό δεν αμφισβητείται από την απόφαση στην υπόθεση C-88/2003 («Αζόρες») ([12]).

(39) Ωστόσο, στην κοινοποιηθείσα υπόθεση, η Περιφέρεια της Σικελίας δεν περιόρισε την παρέμβασή της στο πλαίσιο της αυτόνομης διακριτικής ευχέρειας που ορίζει η εθνική νομοθεσία, αλλά χρησιμοποίησε τις εξουσίες που διαθέτει για να θεσπίσει φορολογικούς συντελεστές για ορισμένους τομείς και για ορισμένους φορολογούμενους, διαφοροποιημένους και χαμηλότερους από τον κανονικά εφαρμοζόμενο περιφερειακό φορολογικό συντελεστή. Ουσιαστικά:

α) το άρθρο 60 εδάφιο 1, του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 παρέχει πλεονέκτημα μόνον στους σικελικούς συνεταιρισμούς, αποκλείοντας έτσι από τους ενδεχόμενους δικαιούχους του καθεστώτος τις σικελικές επιχειρήσεις που λειτουργούν σε οποιονδήποτε τομέα που δεν έχει μορφή συνεταιρισμού·

β) το άρθρο 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 παρέχει πλεονέκτημα δεδομένου ότι το μέτρο ευνοεί την οικονομική δραστηριότητα που συνίσταται στην παροχή αστυνομικών υπηρεσιών. Δεύτερον, οι επιχειρήσεις ιδιωτικής αστυνομίας παρέχουν τις ακόλουθες υπηρεσίες: i) προσωρινή εναπόθεση αξιών, μεταφορά και συνοδεία αγαθών και προσώπων, ii) επίβλεψη περιουσιακών στοιχείων, iii) διαχείριση ειδικευμένων εγκαταστάσεων αρχειοθέτησης και iv) παραγωγή συσκευών και συστημάτων ασφαλείας. Σύμφωνα με την Επιτροπή, μέρος των υπηρεσιών αυτών μπορεί να παρασχεθεί από επιχειρήσεις που δεν αποτελούν φορείς που ασκούν υπηρεσίες ιδιωτικής αστυνομίας βάσει της εφαρμοζόμενης κρατικής ρύθμισης (βασιλικό διάταγμα αριθ. 773/1931).

V.2.4. *Στρέβλωση του ανταγωνισμού*

(40) Σύμφωνα με την πάγια νομολογία ([13]), για να νοθεύσει ένα μέτρο τον ανταγωνισμό αρκεί ο δικαιούχος της ενίσχυσης να ανταγωνίζεται άλλες επιχειρήσεις σε αγορές που είναι ανοικτές στον ανταγωνισμό.

(41) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 60 εδάφια 1 και 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 φαίνεται ότι νοθεύουν τον ανταγωνισμό και έχουν επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι έχουν ως αποτέλεσμα την ελάφρυνση των δικαιούχων από μία επιβάρυνση την οποία σε διαφορετική περίπτωση θα υφίσταντο.

([11]) Απόφαση της Επιτροπής C(2005)4675 της 7.12.2005 — Υπόθεση κρατικής ενίσχυσης αριθ. 198/05 — «Φορολογική ενίσχυση για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε βοηθούμενες περιοχές, μειώσεις του IRAP — νόμος αριθ. 80/2005, άρθρο 11β». Υποθέσεις κατά των οποίων η Επιτροπή δεν προβάλλει αντιρρήσεις, στην ΕΕ C 42 της 18.2.2006, σ. 3.

([12]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 — Πορτογαλική Δημοκρατία/Επιτροπης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί.

([13]) Υπόθεση T-214/95 Het Vlaamse Gewest/Επιτροπής — [1998] Συλλογή. II-717.

(42) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές, οι δικαιούχοι είναι συνεταιρισμοί διαφόρων μεγεθών (άρθρο 60 εδάφιο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004), που λειτουργούν σε όλους τους τομείς. Εφόσον οι συνεταιρισμοί ανταγωνίζονται άλλες επιχειρήσεις σε αγορές ανοικτές στον ανταγωνισμό, το μέτρο του άρθρου 60 εδάφιο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 μπορεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και σύμφωνα με ό,τι προβλέπει η πάγια νομολογία να έχει επιπτώσεις στις συναλλαγές. Κατ' αναλογία, η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο που προβλέπει το άρθρο 60 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004 νοθεύει τον ανταγωνισμό και έχει επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

(43) Εκτιμώντας τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το προτεινόμενο καθεστώς ενισχύσεων αποτελεί κρατική ενίσχυση.

V.3. **Συμβιβάσιμο**

(44) Από τη στιγμή που το μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1, θα πρέπει να αξιολογηθεί αν είναι συμβιβάσιμο βάσει των παρεκκλίσεων που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης. Δεν εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση οι παρεκκλίσεις που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 2 της συνθήκης, σχετικά με τις ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές, τις ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα και τις ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Το μέτρο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως σημαντικό σχέδιο κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε προορίζεται για την άρση σοβαρής διαταραχής της ιταλικής οικονομίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης. Ούτε μπορεί να εφαρμοστεί στο μέτρο αυτό η παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, δυνάμει της οποίας οι ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιφερειών γίνονται δεκτές εφόσον δεν νοθεύουν τους όρους συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Τέλος, ούτε προορίζεται να προωθήσει τον πολιτισμό και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς όπως προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της συνθήκης.

(45) Βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) επιτρέπονται οι ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση της ανάπτυξης των περιφερειών όπου το βιοτικό επίπεδο είναι συνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση. Η Σικελία είναι μία περιφέρεια που μπορεί να τύχει αυτής της παρέκκλισης.

(46) Η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας, εξήγησε τους λόγους — οι οποίοι εκτίθενται περιληπτικά στα σημεία 18 ως 31 της παρούσας απόφασης — για τους οποίους εξακολουθούσε να αμφιβάλει αν το μέτρο μπορούσε να εφαρμοστεί στο μέτρο που η παρέκκλιση προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης. Ελλείψει οποιασδήποτε παρατήρησης από μέρους της Ιταλίας ή από μέρους τρίτων ενδιαφερόμενων, η Επιτροπή περιορίζεται να διαπιστώσει ότι οι αμφιβολίες αυτές επιβεβαιώνονται.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(47) Η Επιτροπή συνάγει ότι το κοινοποιηθέν από την Ιταλία μέτρο, όπως εκτίθεται στα σημεία 11 έως 17, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, δεν μπορεί να εφαρμοστεί σ' αυτή καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπει η συνθήκη ΕΚ και η εφαρμογή του πρέπει να απαγορευτεί. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η ενίσχυση δεν χορηγήθηκε και, ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να επιστραφεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Ιταλία, μέσω της εφαρμογής του άρθρου 60 του περιφερειακού νόμου αριθ. 17/2004, συνιστά κρατική ενίσχυση.

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και ως εκ τούτου δεν μπορεί να χορηγηθεί.

Άρθρο 2

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ανακοίνωση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες 7 Φεβρουαρίου 2007.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής